

ganske særlig Grad nyder baade sine overordnede og sine underordnede Agtelse“.

Kan det nu tænkes, at disse to, denne Overbetjent, som skildres paa den anførte Maade, og denne Inspektør, som af alle skildres som en særdeles human Mand og af enkelte som en svag Mand — kan det tænkes, at de to skulde begaa Overgreb mod Fangerne? Nej, det kan absolut ikke tænkes, og der fremgaar heller intet af Akterne om, at de skulde have begaaet Overgreb. Der foreligger disse tre Tilfælde af Overmanding af Fanger, hvor man har anvendt Halsgreb, men ellers foreligger der intet som helst. Det Tilfælde, det ærede Medlem før omtalte, skal jeg komme tilbage til senere.

Men nu de tre Fanger, overfor hvem dette Middel er anvendt! Jeg tror, det lønner sig at se lidt paa, hvad det er for Folk. Der er først Fange Nr. 104. Han karakteriseres af Inspektør Aude-Hansen som „en typisk københavnsk Gadedreng, præget af Livet i Forbryderkredse“. Og Anstaltens nuværende Inspektør, der den Gang var Viceinspektør ved Anstalten, har overfor Fængselsdirektøren betegnet Fangeren som „en af de allervanskeligste Fanger, Anstalten har huset“. Hans Strafferegister — og det maa her huskes, at det er en 25-aarig ung Mand — ser saaledes ud: I 1911 straffet for Tyveri og Bedrageri med 120 Dages Fængsel paa sædvanlig Fangekost, i 1912 straffet for Indbrudstyveri med 1 Aars Forbedringshusarbejde, i 1913 straffet for Vold mod Politiet med 3 Maaneders Fængsel paa sædvanlig Fangekost, i 1914 straffet for Indbrudstyveri med 18 Maaneders Forbedringshusarbejde. Det var denne Straf, han afsonede i Nyborg Straffeanstalt. Efter Løsladelsen derfra blev han i 1915 straffet for Tyveri med 120 Dages Fængsel paa sædvanlig Fangekost og i 1917 for Indbrudstyveri med 2 Aars Forbedringshusarbejde, afsonet i Vridsløselille, hvorfra han løslodes den 10. August 1918 for atter at blive arresteret den 21. Oktober samme Aar. Ved Løsladelsen fra Vridsløselille karakteriseres han som „samvittighedsløs, professionel Tyv og Benægter, udgaaet af Anstalten med ond Villie“. Paa Grundlag af Akterne hedder det om den nævnte Fange: „Optræder under Forhørene med stor Halsstarrighed, nægter i Begyndelsen

alt, forsøger at bevise sit Alibi og at imponere ved en Erklæring om at ville appellere Fængselskendelsen; tilstaar dog til sidst. Faderen forklarer, at Fangeren lige siden Konfirmationen har skejdet ud og søgt daarligere Kammerater, uagtet der er ofret mere paa ham end paa hans Søsken; hans Ulykke er særlig Kvinder“. Under sit Ophold i Nyborg Straffeanstalt begaar han en Række ret alvorlige Disciplinærforseelser; da han idømmes disciplinær Straf, nægter han at lade sig indsætte i Straffecellen, og da han var ubændig og ophidset, maatte han tages med Magt og belægges med Haandjern. Det er for at overvinde hans Modstand og faa ham belagt med Haandjernene, at Overbetjenten efter Inspektørens Ordre gaar løs paa ham.

Saa er der den næste Fange, Nr. 108. Han karakteriseres af Inspektøren som „en københavnsk Alfons fra Prinsensgadekvarteret, en af de vanskeligste Folk, Straffeanstalten havde haft med at gøre“. Ogsaa med Hensyn til denne Fange har jeg søgt nærmere Oplysning om, hvorledes han er straffet, og det er oplyst, at han har faaet følgende Straffe: i 1911 2 Maaneders Fængsel paa sædvanlig Fangekost for mod Betaling at have ladet sig bruge til Uterlighed med andre Mandfolk, i 1912 100 Dages Fængsel paa sædvanlig Fangekost for Indbrudstyveri, i 1912 en Bøde paa 200 Kr. for Fornærmelse mod Politi, i 1913 Forbedringshusarbejde i 1 Aar for simpelt Tyveri og Indbrudstyveri — det var den Straf, han afsonede i Nyborg Straffeanstalt —, i 1918 4 Aars Forbedringshusarbejde for Røveri og derefter indsat i Horsens Tugthus, hvor han endnu sidder. I 1911 var denne Fange undergivet mental Observation paa Kommunehospitalets 6te Afdeling, hvis Overlæge erklærer, at Fangeren er „en lavt staaende, degenereret Person med tarvelig Intelligens paa Grænsen af Imbeciliteten, med meget fremtrædende etiske Defekter og vel ogsaa ret impulsiv, naar han bliver vred“. Under Opholdet i Nyborg Straffeanstalt begik han en lang Række meget alvorlige disciplinære Forseelser. Hans maanedlige Opførselskarakterer var: mdl., mdl., mdl., tg, slet, slet og slet. Ogsaa den nuværende Inspektør ved Nyborg Straffeanstalt betegner denne Fange som „en af de allervanskeligste Fanger, der har hen-